

KAPITAŁ LUDZKI
 NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

 Projekt współfinansowany przez
 Unię Europejską w ramach
 Europejskiego Funduszu
 Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
 EUROPEJSKI
 FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Barok i oświecenie - konwersatorium		8.0.13907	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Zakład Dramatu, Teatru i Widowisk			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	pierwszego stopnia
Wydział Filologiczny	Wiedza o teatrze	forma	stacjonarne
		moduł	organizacja i animacja działalności teatralnej
		specjalnościowy	
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr Piotr Kąkol; dr Anna Reglińska-Jemioł			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		3	
Konwersatorium		Konwersatorium w 1 semestrze - 7 godz. = 3 ECTS:	
Sposób realizacji zajęć		30 godzin - uczestniczenie w zajęciach;	
zajęcia w sali dydaktycznej		30 godzin - samodzielne studiowanie literatury;	
Liczba godzin		15 godzin - przygotowanie do egzaminu i egzamin.	
Konwersatorium: 30 godz.		Razem: 75 godzin = 3 ECTS.	
Termin realizacji przedmiotu			
2023/2024 letni			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
obowiązkowy		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
<ul style="list-style-type: none"> - Analiza tekstu dramatycznego - Wykład konwersatoryjny - Wykład z prezentacją multimedialną 		Sposób zaliczenia	
		Egzamin	
		Formy zaliczenia	
		<ul style="list-style-type: none"> - egzamin ustny - wykonanie pracy zaliczeniowej - projekt lub prezentacja - ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru 	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Student otrzymuje zaliczenie na podstawie: Ćwiczenia: aktywnego udziału w ćwiczeniach (40%), przygotowania referatu lub prezentacji na temat stanowiący rozwinięcie zagadnień analizowanych na zajęciach (60%). Konwersatorium: Student otrzymuje ocenę z egzaminu ustnego (100%) na podstawie odpowiedzi na 3 pytania z zakresu całej wiedzy wyniesionej z zajęć (zakres: zob. „Treści programowe”). Egzamin odbywa się po 2 semestrze. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest wcześniejsze zaliczenie ćwiczeń.	
Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się			

zakładany efekt uczenia się	egzamin ustny
	Wiedza
K_W02	+
K_W07	+
	Umiejętności
K_U01	+
K_U03	+
K_U06	+
	Kompetencje społeczne
K_K05	+

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi

A. Wymagania formalne

Wymagania formalne: student musi uzyskać zaliczenie z przedmiotów: Antyk, Średniowiecze i odrodzenie; w wyjątkowych przypadkach osoba prowadząca zajęcia może odstąpić od tej zasady.

B. Wymagania wstępne

Ogólna wiedza na temat literatury powszechnej (na poziomie szkoły średniej).

Cele kształcenia

Student zdobywa wiedzę na temat teatru i dramatu powszechnego epoki baroku i oświecenia (francuskiego, włoskiego, niemieckiego, hiszpańskiego, rosyjskiego, skandynawskiego). Kształci umiejętność analizy i interpretacji tekstu dramatycznego. Uczy się rozumienia podstawowych form, jakimi operował teatr doby oświeceni w różnych krajach Europy.

Treści programowe

Problematyka konwersatorium:

Teatr hiszpański Złotego Wieku (teatr publiczny, dworski i religijny; dramaturdzy: Lope de Vega, Tiso de Molina, Pedro de la Barca). Klasycystyczny dramat francuski. Wpływ Moliere'a, Corneille'a, Racine'a na kształtującą się w XVIII wieku sztukę dramatu i teatru. Różnorodność dramatów Woltera. Wielogatunkowa i rewolucyjna komedia P. Beaumarchais. Carlo Goldoni i odnowa komedii dell'arte, propozycje i dysputy z C. Gozzim. Opera – P. Metastasio. Teoretycy dramatu i teatru: A. F. Riccoboni i D. Diderot. Narodziny teatrów narodowych w Danii, Rosji, Niemczech. Niemiecki teatr okresu „burzy i naporu” (F. Schiller).

Wykaz literatury

Każdorazowo na początku semestru prowadzący ustala zestaw lektur wymaganych do zaliczenia przedmiotu

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

A.1. wykorzystywana podczas zajęć:

- Pedro Calderon de la Barca, Życie snem ; Książę Niezłomny, przeł. E.Boye, J. Słowacki, oprac. B. Baczyńska, Wrocław 2003;
Lope de Vega, Nowa sztuka pisania komedii w dzisiejszych czasach. Przedstawiona Akademii w Madrycie, przeł. wstęp i oprac. U. Aszyk, Gdańsk 2008;
Moliere, Wybór komedii, przeł. B. Korzeniewski, oprac. J. Pawłowiczowi, Wrocław 2001;
Racine J., Andromacha; Berenika; Fedra, przeł. M. Wroncka, K. Brończyk, A. Międzyrzecki, oprac. Barbara Sosień, Wrocław 1997;
Goldoni C., Sprytna wdówka; Zakochani, przeł. Z. Jachimecka, wstęp i obj. M. Brehmer, Wrocław 1951;
Diderot D., Pisma estetycznoliterackie, przeł. M. Dębowski, J. Kott, E. Rządowska, A. Siemek, wstęp i oprac. Marek Dębowski, Gdańsk 2008;
Beaumarchais, Wesele Figara, przeł. i wstępem opatr. T. Żeleński (Boy), Warszawa 1959;
Schiller F., Zbójcy, przeł. F. Konopka, oprac. Olga Dobijanka-Witczakowa, wyd 3, Wrocław 1986;
Holberg L., Jeppe ze Wzgórza i inne sztuki, przekł., oprac i posł. Maria Sibińska, Gdańsk 2004
Noverre J.G., Teoria i praktyka tańca prostego i komponowanego, sztuki baletowej, muzyki, kostiumu i dekoracji, przeł. i oprac. I. Turska, Wrocław 1959;
Riccoboni A.F., Sztuka teatru, przeł. i oprac. M. Dębowski, Gdańsk, 2005;
Sabbatini N., Praktyka budowania scen i machin teatralnych; przekł. i oprac. A. Kasprzak, wstęp B. Judkowiak, Gdańsk 2008;

A.2. studiowana samodzielnie przez studenta:

- Nicoll A., Dzieje dramatu. Od Ajschylosa do Anouilla, tłum. H. Krzeczowski [i inni], t.1-2, Warszawa 1975;
Nicoll A., Dzieje teatru, tłum. A. Dębnicki, Warszawa 1974.
Bertold M., Historia teatru, przeł. D. Żmij-Zielińska, Warszawa 1980;
Historia teatru, pod red. J.R. Browna, przeł. H. Baltyń-Karpińska, Warszawa 1999;

B. Literatura uzupełniająca:

Horowicz B., Teatr operowy. Historia opery, realizacje sceniczne, perspektywy, przed. J. Kosiński, Warszawa 1963;
 Judkowiak B., Wzgardzony wielogłos. Kultura teatralna czasów saskich i jej tradycje, Poznań 2007;
 Kąkol P., O teatrze zawodowym w osiemnastowiecznym Gdańsku – wokół gdańskiego afisza, Gdańsk 2009;
 Maresz B., Występy gościnne w teatrze polskim, Kraków 1997;
 Mucha B., Historia teatru rosyjskiego, Piotrków Trybunalski 2001;
 Ryba J., Maskarady oświeconych – próba opisu zjawiska, Katowice 1998.

Kierunkowe efekty uczenia się

K_W02; K_W07
 K_U01; K_U03; K_U06
 K_K05

Wiedza

K_W02; K_W07
 Student:
 ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu historii teatru barokowego i oświeceniowego (K_W02);
 ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu historii i teorii dramatu barokowego i oświeceniowego w jego powiązaniu z teatrem (K_W07).

Umiejętności

K_U01; K_U03; K_U06
 Student:
 potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem źródeł mówionych i pisanych z zakresu nauk o sztukach widowiskowych i plastycznych (K_U01);
 potrafi rozpoznać różne formy sztuk widowiskowych i dobrać właściwe metody i narzędzia ich analizy i interpretacji (K_U03);
 potrafi rozpoznać różne gatunki i konwencje dramatyczne i dobrać właściwe metody i narzędzia analizy i interpretacji utworów dramatycznych (K_U06).

Kompetencje społeczne (postawy)

K_K05
 Student:
 jest przygotowany do wykorzystywania posiadanej wiedzy z zakresu wiedzy o teatrze baroku i oświecenia do rozwiązywania problemów poznawczych (K_K05).

Kontakt

piotr.kakol@eg.edu.pl